

Світлана Якимишин

студентка гр. ФФАЗм-21,

Західноукраїнський національний університет, м. Тернопіль

Науковий керівник: к.е.н., доцент Володимир Дмитрів

ГЕНЕЗИС ПОДАТКОВОЇ СИСТЕМИ УКРАЇНИ

Гармонізація вітчизняного податкового законодавства до вимог Європейського Союзу зумовлена євроінтеграційними процесами, що відбуваються в Україні. Крім того, закріплення її як обов'язку, згідно з Угодою про партнерство та співробітництво між Україною та ЄС, передбачає не тільки спрямування, прагнення української держави до створення політичної асоціації та економічної інтеграції з ЄС, але й сприяє здійсненню системних реформ, зокрема розвитку і зміцненню демократичних інститутів.

Необхідно зазначити, що питання європейської інтеграції України неоднозначно сприймається населенням України: існує багато протилежних думок щодо її доцільності. Але внаслідок історичного та географічного розташування в центрі Європи національні інтереси потребують утвердження її як впливової європейської держави, повноправного члена ЄС. Для того щоб досягнути цього статусу, стратегія інтеграції України до ЄС має забезпечити входження держави до європейського політичного, інформаційного, економічного й правового простору. Отримання на цій основі статусу асоційованого члена ЄС є головним зовнішньополітичним пріоритетом України у середньо строковому вимірі та повинне співвідноситися в часі з набуттям повноправного членства в ЄС.

У економічній літературі існує багато визначень податку, які відображають його загальні ознаки і виражають зміст цієї категорії. Наприклад, Н. Хімичева визначає податки як «обов'язкові і за юридичною формою безвідплатні платежі юридичних та фізичних осіб, встановлені органами державної влади для зарахування в державну бюджетну систему з визначенням їх розмірів та термінів сплати» [1]. У підручнику «Фінансове право» за редакцією О. Орлюк податок розглядається як «встановлений податковим законом обов'язковий індивідуально безвідплатний платіж, внесений юридичними та фізичними особами до бюджету відповідного рівня за наявності матеріальних передумов (доходу, прибутку чи майна) у чітко визначені терміни та в передбачених законодавством розмірах і не призначений для покриття конкретних витрат, а спрямований на задоволення публічних потреб» [2].

Податки є економічною базою функціонування держави і найважливішою фінансовою формою регулювання ринкових відносин. Податкові надходження формують головний дохід державної скарбниці. У світі вони становлять від 80 до 97% дохідної частини державного бюджету. Податки - це плата суспільства за виконання державою її функцій, це відрахування частини вартості валового національного продукту на суспільні потреби, без задоволення яких сучасне суспільство існувати не може. Крім того, кошти від їх стягнення спрямовуються

на утримання державних структур та фінансове забезпечення виконання ними функцій держави – управління, оборони, соціальних і економічних функцій.

Фінансова наука з огляду на певні ознаки класифікує податки за кількома ознаками: формою оподаткування; економічним змістом об'єкта оподаткування; суб'єктом оподаткування; рівнем державних структур, які устанавлюють податки; способом стягнення тощо.

Оскільки окремі групи податків потребують відповідних умов оподаткування і стягнення, відповідних адміністративно-фінансових заходів. В історії фінансової науки знання генези сутності окремих форм податків дає змогу осмислити світовий і вітчизняний досвід та побудувати у нашій державі збалансовану податкову систему.

Список використаних джерел:

1. Тимченко О. М. Наслідки податкових трансформацій у країнах ЄС та США. *Фінанси України*. 2020. № 1. С. 26–41.
2. Коваленко О. Декларуємо податок на нерухомість за 2020 рік. *Все про бухгалтерський облік*. 2020. № 11 (3 лют.). С. 5–7.